ל) (נדרים ב:], ב) [לקמן ס.
 עב:], ג) [לקמן סג:], ד) [לעיל יט: וש"כן, ה) הממנדב.
 ל"ק, ו) נ"א מנחום במחנימין לתנחות עשר כו'. ל"ק, ז) יעב"ץ מ"ז, **ח**) ל"א כל היכא דתנן האי סדרי מנחות דמתניתין דדינן שוה ועוד בבא אחרת דמתני' דפרק מנחות נושר כו' ז"ה אלו מנחות עשר כיי. ב"ק,

(מ) [לקמן עב:], י) [ויקרא

ט], ל כ"א ומתנימין מני וגי

מ"ק ומפקינן. ב"ק, (ל) [שט],

מ"ק ומעביד נוכנים דכל.

"א"ק, נ) כ"א בהיכל הסייר.

"א"ק, נ) כ"א בהיכל הסייר. כו'. נ״ק, מ) נפש לרבות מנחת כהנים דכל. נ״ק, ע) [נ״ל עשרון בלול בלוג], מ) [דהיינו רביעית ההין], ל) [ועיין היטב תום' זבחים טו: ד"ה כלן, ק) ועובדי כוכבים ונרחה. נ״ק, ר) צ״ק, ש) [אולי צ״ל כהניס],

תורה אור השלם 1. ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא:

. ויקרא ב טו

הגהות הב"ח (ל) רש"י ד"ה לישנא אחרינא וכו' וה' רקיקין ומשונין מדין שאר:

רבינו גרשום

מנחת הסולת שקומצה כשהיא סולת: חלות ורקיקין. היינו מנחת מאפה: אמר רב פפא כל היכא , רב פפא כל היכא חלות ה' (ומחצה) רקיקין קמ"ל דלא. דאין חלות פחות מעשר ולא רקיקין פחות מעשר ואי בעי מביא עשר חלות ואי בעי מביא עשר רקיקין וי"א ה' חלות וה' רקיקין: לישנא אחרינא וה' רקיקין: לישנא אחרינא כל היכא דתננהי למנחות עשר תנן דעשר מנחות קא חשיב במתניתין לאפוקי מדר' שמעון דלטעמה הוו חדסרי דאיהו עביד ממנחת מאפה תלת דאי בעי להביא י חלות מביא ואי בעי להביא י׳ רקיקין יביא ואי בעי להביא ה׳ חלות וה׳ רקיקין יביא קמ״ל דלא דעשר תנן ואין מביא מחצה לשלמים לזבוח לפני ה׳ ומנחה בלולה בשמן: שכן , עשרון. עומר אין בו אלא עשרון כדכתיב והעומר עשירית האיפה. ומנחת כהנים עשרון. לאפוקי לחם כהנים עשרון. לאפוקי לחם
הפנים דהוו כ"ד עשרונים.
דכתיכ שני עשרונים יהיה
החלה האחת: מנחת העומר
ומנחת הכהנים הוו חוץ
בעורה על מזבח החיצון.
וצורה היינו לינה כלומר
בעורת של מיבח החיצון. דנפסלין בלינה: וטעונין הגשה אצל המזבח. ואישים שיש בהן הקטרה לאפוקי שיש בהן הקטרה לאפוקי בחוץ אלא כפנים בחוץ לא כפנים בחויכל לחם בחוץ אלא כפנים בחויכל לחוץ ואינו נפסל בצורה כלינה ואין מגנו העשה אצל המזבח. הואן מגנו הקטרה לאישי מגנו העוד ברורא, עומר ולחם הפנים של צבור הן מגוו והיבור עומר ובאין נמי ולחם הפנים של צבור הן בטומאה ויש בהו אכילה בומא וחובה. ובאין נמי בסומאה ויש בהו אכילה

מתני' מנחם הסולם. הוס דמתנדב מנחה סתם מביא עשרון סלת ונתת עדיה שמן. האי קרא במנחת העומר כתיב ואינטריך ושמן ולבונה ובוללה וקומלה כמו שהיא חיה ובדידיה כתיב שמן ולבונה. בכל הנך אחריני לא כתיב לבונה אלא ממנחת סלח גמרינן דכתיב בה וייקרא שאינה טעונה לבונה טעונה שמן והיא גופה דאינה טעונה לבונה לא פן נפש ומשמע דכל מנחת יחיד טעונה שמן ולבונה כזו: החלוח והרקיקין. ידעינן אלא מסיפיה דקרא דדריש עליה לבונה ולא על מנחת נסכים

האומר הרי עלי מנחת מאפה מביא חלות או רקיקין כדכתיב בויקרא [ב] ולהנך חשיב תרתי כיון דאי בעי חלות מייתי ואי בעי רקיקין מייתי: ין ומנחת נשים. אשה שהתנדבה מנחה: ומנחת **העומר.** בה נמי כתיב שמו ולבונה כדכתיב (ויקרא ב) ואם תקריב מנחת בכורים והיא מנחת העומר. אבל מנחת נסכים לא בעיא לבונה כדמפרש בגמ': גבו' כל היכא דחנן. הנך י מנחות דמתניתין ין (מנחות) עשר תנן כלומר כולן באות עשר עשר חלות כדאמרי׳ באלו מנחות (לקמן עו.): לאפוקי מדרבי שמעון דאמר. לקמן בהאי פירקין (דף סג.) האומר הרי עלי מנחת מאפה אם רצה יביא מחצה חלות מחצה רקיקין: קמ"ל. רב פפא דכל מנחות דמתניתין עשר י)(הוא) נינהו דהך ה! חלות עשר חלות והך דרקיקין עשר רקיקין דהנך תרתי דומיא דאינך: ל״ח חיכל היכא דתנן. מן עוד בבח מחרת דמתני׳ ובפ׳ אלו מנחותש) שתנו האי סידרי מנחות דמתניתין דדינן שוה עשר חנו ממנחת הסלת עד מנחת העומר לאפוקי מדר׳ שמעון דאמר כו׳ דלדידיה איכא י״א דבמנחת מאפה איכא ביה ג' מנחות אי בעי כוליה מצות ואי בעי כוליה רקיקין ואי בעי ה׳ חלות וה׳ רקיקין יו(א) י] ומתני׳ מדין שחר מנחות יאן: ונתת עליה שמן. במנחת העומר קחי: מה מנחת נסכים שאינה טעונה לבונה. כדקתני לקמן עליה לבונה ולא על מנחת נסכים לבונה: טעונה שמן. כדכתיב (במדבר כח) בלולה בשמן כתית: לרבות מנחת שמיני יבן ללבונה. ההיא דכתיבי ויהי ביום השמיני וגו' וכתיב ושור ואיל לשלמים לזבוח ומנחה בלולה בשמן 6: ולה על מנחת כהנים שמן. וה"ה נמי למנחת נשים יג] מוגרים דכל הנך לא כתיב בהו שמן בהדיא וחד מינייהו נהט: מסתברה מנחת כהנים הוה ליה לרבויי. בכל דיני מנחת העומר ולא להוליא שכן דומות יחד שתיהן באות עשרון כדכתיב (שמות טז) והעומר עשירית החיפה וסתם מנחות בחות עשרון אבל לחם הפנים כתי' (ויקרא כד) שני עשרונים יהיה החלה וגו': כלי.

מתני' שמן ולבונה שמן ולא מתני' שמן ולא לבונה לבונה ולא שמן זו לא לבונה ולא שמן אואלו מעונות שמן ולבונה במנחת הסולת יוהמחבת יוהמרחשת יוהחלות יוהרקיקין מנחת כהנים ימנחת כהן משיח מנחת עובד כוכבים מנחת נשים "מנחת העומר "מנחת נסכים מעונה שמן 'ואין מעונה לבונה כלחם הפנים מעון לבונה ואין מעון שמן לשתי הלחם מומנחת חומא ומנחת קנאות אין מעונין לא שמן ולא לבונה: גמ' יאמר רב פפא כל היכא דתנן יעשר תנן לאפוקי מדרבי שמעון ראמר מחצה חלות ומחצה רקיקין יביא קמ"ל דלא 🤉 תנו רבנן יונתת עליה שמן ולא על לחם הפנים שמן יו שיכול והלא דין הוא ומה מנחת נסכים שאינה מעונה לבונה מעונה שמן לחם הפנים שמעון לבונה אינו דין שמעון שמן ת"ל עליה עליה שמן ולא על לחם הפנים שמן ושמת עליה לבונה עליה לבונה ולא על מנחת נסכים לבונה שיכול והלא דין הוא ומה לחם הפנים שאינו מעון שמן מעון לבונה מנחת נסכים שמעונה שמן אינו דין שמעונה לבונה תלמוד לומר עליה עליה לבונה ולא על מנחת נסכים לבונה מנחה לרבות מנחת שמיני ללבונה היא להוציא שתי הלחם שלא יטענו לא שמן ולא לבונה אמר מר עליה שמן ולא על לחם הפנים שמן אימא עליה שמן ולא על מנחת כהנים שמן מסתברא מנחת כהנים הוה ליה לרבויי יו שכן עשרון כלי חוץ וצורה הגשה ואישים אדרבה לחם הפנים הוה ליה לרבויי שכן ציבורא חובה ממיא דאכיל פיגולא בשבתא מסתברא נפש אמר מר עליה לבונה ולא על מנחת נסכים לבונה אימא עליה לבונה ולא על מנחת כהנים לבונה מסתברא מנחת כהנים הוה ליה לרבויי שכן עשרון בלול בלוג מוגש בגלל עצם אדרבה מנחת נסכים הוה ליה לרבויי שכן

לבונה דלא ניהדר ונילף בק"ו מלחם הפנים שאין טעון שמן כדממעטינן מרישיה דקרא וטעון לבונה ואין שייך כאן לומר דלא ניכחוב עליה למעוטי לא בשמן ולא בלבונה ונימא חד וחד תיקום בדוכתיה כי ההוא דפ"ב דובחים (דף יו.) דלא דמי דהכא בלא ק"ו נמי הוו גמירי מהדדי או משאר מנחות או מדאיקרו מנחה חדע דהא אהני ק"ו דהכא איכא פירכי טובא 6: היא להוציא שתי הלחם. אילטריך כדכתיב (ויקרא כג) מנחה חדשה: ואיםא עליה שמן ולא על מנחת והוא הדין למנחת נשים קי וגרים ונראה דלא בעי לאקשויי מהנהו משום דדמו טפי לכל המנחות הכתובות שם דבעו שמן אבל מנחת כהנים לא דמיא להו דכליל: בלי. פיי בקונטרס כל המנחות בעו כלי ללוש בפרק שתי הלחם (לקמן דף זו.) שאלו לרבי ר' [11] מנין כו' אבל לחם הפנים אינו נקדש אלא בתנור והשה אי מדת יבש נתקדשה לחם הפנים נמי בעי כלי כדמוכח לעיל (דף מ.) דמרבי לחם הפנים לחימון ואי מדת יבש לא

למעוטי לחם הפנים משמע דלא תיתי בק"ו ממנחת נסכים

נתקדשה תרוייהו לא בעו כלי ואי משום השתן בעו כלי אם כן לחם הפנים נמי דהח בעי למימר שיהח טעון שמן בלישה כמנחה ונראה לפרש דכלי היינו דלענין כלי שוו אהדדי מנחת העומר ומנחת ש) נסכים אבל לחם הפנים בעי שולחן ובזיכין ללבונה ומיהו גבי לבונה ,דבסמוך לא יתכן לומר כן: פיגול בשבת. אין זה כרבא דאמר בפ"ק (לעיל ה:) דאין מחשבה פוסל אלא במי שראוי לעבודה לאפוקי מנחת העומר ואע"ג דהתם איירי במחשבה שלא לשמו ה״ה במחשבת פיגול

מייתי לה בפ"ב דובחים (דף כו:):

למעוטי משום דאיקרו מנחה

כהנים שמן. פי׳ בקונטרס

ציבורא חובה ואיממי בשבתא מסתברא נפש: מנחה לרבות מנחת שמיני ללבונה ואימא להוציא האי מאי אי אמרת בשלמא לרבות שפיר אלא אי אמרת להוציא למה לי ישעה מדורות לא ילפינן: היא להוציא שתי הלחם שלא יפענו לא שמן ולא לבונה ואימא להוציא מנחת כהנים מסתברא מנחת כהנים הוה ליה לרבויי שכן עשרון כלי מצה ועצם הגשה ואישים אדרכה

כל המנחות טעונות כלי ללוש בפרק שתי הלחם [נחמן זו.] שאלו את רבי זו מנין כו' אבל לחם הפנים אינו נקדש אלא במנור: חוץ. כל המנחות עבודתן בחוץ אבל לחם הפנים סידורו "זבהיכל. יד] ועוד הכל נפסלו בלינה דקדשי קדשים הם ואין נאכלות אלא ליום אבל לחם הפנים עומד על השולחן משבת לשבת: [הגשה]. כל המנחות טעונות הגשה ולחם הפנים אין טעון הגשה כדתנן במתני׳ דהאי פירקין [פא.]: אישים. כל המנחות יש מהן מגופן לאישים דמנחת העומר נקמלת כדמפרש באלו מנחות (לקמן דף עב:) ומנחת כהנים כליל לאפוקי לחם הפנים דאין מגופן לאישים: ליבור. לחם הפנים ומנחת העומר קרבן ליבור הם ומנחת כהן יחיד הוא ביו: בטומאה. העומר ושתי הלחם ולחם הפנים חובה ודוחות טומאה בפרק כילד לולין בפסחים (דף טו:) ה' דברים באים בטומאה ואין נאכלין בטומאה העומר ושתי הלחם ולחם הפנים כו׳ אבל קרבן יחיד לא דחי טומאה: דאכיל. שירי עומר נאכלין לכהנים וכן לחם הפנים אבל מנחת כהנים כולה כליל: פיגולא. בשירי עומר נוהג פיגול שהרי קומץ שו מחירן ובלחם הפנים נוהג פיגול דבזיכין מתירין אותו וקיימא לן במסכת יומא בפרק הוליאו לו (דף ם.) כל דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למובח נוהג בו פיגול אבל מנחת כהנים כולה כליל ואין לה מתירין ואין פיגול נוהג בה: בשבתא. דעומר קרב אפילו בשבת כדאמר בפ' רבי ישמעאל (לקמן דף סג:) ולחם הפנים סידורו בשבת: מספברה יו ם)מנחת כהנים [ה"ל לרבויי. מפני שבמנחה כתיב נפש וויהרה בו למדנון דכל מנחת יחיד טעונה שמן: [בלול]. מנחת כהנים שבלול: בלוג. בכל המנחות סגי בחד לוג [לעשרון] ומנחת נסכים יחו שים ג' [לוגין] לעשרון: מוגש. עומר ושאר מנחות טעונות הגשה ולא מנחת נסכים כדמפרש במתני [Ab.]: בגלל שלם. עומר ומנחת כהנים באות בגלל עצמן ומנחת נסכים באה בגלל זבח: מנחת נסכים ליבור היא שהרי באה עם התמידין ועומר נמי ליבור ושחיהן חובה ודוחות שבת וטומאה: מסחברא נפש. במנחת סלת כתיב נפש וכחיב לבונה ומהחם גמרינן לכל מנחת יחיד שטעונה לבונה: אי אמרם בשלמא לרבות שפיר. דקד"א שעה מדורות לא ילפינן קמ"ל: שתי

לכהנים. ויש בהן משום פיגול. דכל דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח יש בו משום פיגול. ובאין נמי בשבת לאפוקי מנחת כהנים דאין בה חד מכל הני: אפילו הכי מסתברא נפש. מסתברא דמרבי מנחת כהנים מרבינא דניהוי כמנחת העומר אבל לחם הפנים דציבור מנחת כהנים מרבינא דניהוי כמנחת העומר אבל לחם הפנים דציבור לא: מנחת כהנים בלול בלוג שמן כמו מנחת העומר. וטעונה הגשה ובאה בגלל עצמה כמו מנחת העומר לאפוקי מנחת כהנים בלול בשמן ג' לוגין. ואינה טעונה הגשה ובאה בגלל עצמן אלא בגלל כבשים ואין מקטיר משתי הלחם בגלל הזבח: כלי. מנחת העומר ומנחת כהנים כלי מקדשן לאפוקי שתי הלחם דתנור מקדשן דלאחר שנאפו מתקדשין. ועצם לאפוקי שתי הלחם דלא באין בגלל עצמן אלא בגלל כבשים ואין מקטיר משתי הלחם

נג ב תיי פ"ד מהני מתידין ומוספין הלי י: גד ל מ מיי פי"ב מהלי מעה"ק הלכה ז: גד ג מיי שם פי"ג הלכה י:

ממ ז מיי שם הלי ב ד:

ג ח מיי׳ פ״ז מהלכות תמידיו ומוספין הל' יב: גא ט מיי' פ"ב מהלכות

מעה"ק הלכה ד: מעה"ק הלכה ד: גב י מיי' שם הלכה גג ב מיי' פ"ד מהל' מה

מוסף רש"י כל היכא דתנן. כלומר מנחות עשר תנן. כלומר מנחות שות בדין אחד אאבוקי מדר"ש. דמטפי אל מנחה כמה דמכטר מנחת מאפה במלחא גווני דלדידיה הו "א מנחות (לחדן עב: בכת"י).

שימה מקובצת

לא שמן ולקובוה:
כ) דלא שמן ולא לבונה:
נ) דלא מנה"מ דתנו:
נ) שיכול והלא דין הוא.
רשב"ם לא גריס בשום מקום שניהם לפי שהם סוחרים זה
מה תו"ח: ד) שכן עשרון
כלי. פרש" מנחה טעונה כלי כדדרשינן לקמן את החטאת (ואת העולה ואת המנחה) [אא"ה שם איתא את האשם ן א החטאת אשר יאפו את החטאת המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה מנחה דומיא שרת היינו . שטעונות שמן דמדת יבש לא נתקדשה א"כ מנחת כהנים . מגלו דבעי כלי הרי עד מנלן דבעי כלי הרי עד
השתא לא שמעינן דבעי שמן
ואהא קיימינן לאכוחי וצריך
לומר דלא ילפינן מחטאת
אלא דבר שממנו לאישים
כמו חטאת אבל שתי הלחם אין ממנו לאישים: וּ וּ הסלת. המתנדב: ו] מייתי הס״ד ואח״כ מה״ד ומנחת כהנים. כהן שהתנדב אחת מחמש . מנחות הללו הס"ד ואח"כ מה"ד ומנחת כהן משיח י חביתיז הס"ד ואח"כ מה"ד עובד כוכבים מתנדב מנחה עובד כוכבים מתנדב מנחה כדמרבינן מאיש איש לקמן באלו מנחות הס"ד: ו) דמתני עשר תנן: מ) דהך אחרת דלקמן ובפי אלו מנחות כך יש ברש"י של מנחות כך יש ברש"י של מהר"ב (חיבות שור בריב מהר"ב (חיבות שור בריב מהר"פ ותיבות עוד בבא אחרת דמתני' ובפ' אלו מנחות שתנו נמחק: י) ומתניתין לא חשיב אלא בתרתי: י6) מנחות הס"ד ואח״כ מה״ד מנא הני מילי. כוכבים תיבת וגרים נמחק: יד) בהיכל הס"ד ואח"כ מה"ד וצורה. כל המנחות נפסלו כו' ליום ולילה: מו) יחיד הוא הס"ד ואח"כ .. מה"ד חובה טמיא. העומר מה"ד חובה טמיא. העומר ולחם הפנים: עז) קומץ מתירו: יו) מנחת מהנים. כל מנחת יחיד טעונה שמן דכחיב במנחת הסלת ונפש כי תקירב וכתיב בה שמן ומההוא נפש מרבינן כל מנחת יחיד דטעונה שמן: מנחת נסכים יש ג׳ עשרונים הס״ד ואח״כ מה״ד בלול בלוג בכל המנחות סגי בחד לוג ומנחת נסכים יש ג׳